

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 67/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť M. L., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2004 doručená sťažnosť M. L., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., Advokátska kancelária, K., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/02.

Sťažovateľ uviedol, že 27. decembra 2002 podal okresnému súdu žalobu o určenie, že *„dôvody vydedenia nie sú dané“* proti odporkyňi Z. L., rodenej M., bytom K., a to v súvislosti s prebiehajúcim dedičským konaním po poručiteľovi L. L., zomrelom 10. septembra 2002, naposledy bytom K., ktoré je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 40 D 1058/02.

Sťažovateľ podľa svojho tvrdenia zaplatil súdny poplatok na základe výzvy okresného súdu v ním stanovenej lehote (3. marca 2003), na čo bolo 9. apríla 2003 jeho právnomu zástupcovi zaslané vyjadrenie odporkyne k žalobe. Okresný súd prerušil 6. mája 2003 dedičské konanie vedené pod sp. zn. 40 D 1058/02 do právoplatného skončenia konania sp. zn. 17 C 1224/02. Toto konanie však nie je dosiaľ právoplatne skončené, pričom okresný súd je vo veci už desiaty mesiac nečinný (od mája 2003), a to aj napriek sťažnosti na prietahy [podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov], podanej predsedovi okresného súdu 17. decembra 2003.

Sťažovateľ v prílohe svojej ústavnej sťažnosti predložil ústavnému súdu kópiu sťažnosti adresovanej predsedovi okresného súdu zo 17. decembra 2003, ako aj kópiu odpovede predsedu okresného súdu na uvedenú sťažnosť (list Spr 23235/03 z 22. decembra 2003), v ktorej sa okrem iného uvádza: *„Je pravdou, že svoju žalobu ste podali na tunajšom súde dňa 27. 12. 2002 a súdny poplatok ste zaplatili na základe výzvy súdu dňa 3. 3. 2003.*

Dňa 5. 3. 2003 bol rovnopis Vášho návrhu zaslaný na vyjadrenie žalovanej. Jej stanovisko bolo súdu doručené dňa 27. 3. 2003 a 9. 4. 2003 bolo zaslané Vášmu právnomu zástupcovi.

Dňa 25. 4. 2003 bol ustanovený notár JUDr. S. telefonicky požiadaný o prerušenie dedičského konania po nebohom poručiteľovi L. L. a zaslanie predmetného dedičského spisu. Keďže k doručeniu spisu nedošlo, bol o jeho zaslanie požiadaný opätovne prípisom zo dňa 19. 6. 2003. (...)“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu žiadal, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1) Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 porušil základné právo M. L., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2) Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 konal bez zbytočných prietáhov.

3) M. L. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15 000.-Sk, (slovom pätnásťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4) Okresný súd Košice II je povinný uhradiť M. L. trovy právneho zastúpenia vo výške (...).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).“

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru: „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom (...).“

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že okresný súd v označenom konaní porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“

v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v posudzovanom konaní nemožno už v súčasnosti, t. j. po uplynutí obdobia štrnástich mesiacov od nápadu veci na okresný súd (27. decembra 2002) do podania sťažnosti ústavnému súdu (11. februára 2004), počas ktorého realizoval okresný súd (v období od januára 2003 do mája, resp. júna 2003) viacero procesných úkonov smerujúcich k prejednaniu a rozhodnutiu veci, považovať za postup, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne napr. I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Aj keď postup okresného súdu v označenom období nebol celkom bez priesťahov, ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu nedosiahla úroveň odôvodňujúcu záver o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priesťahov a nevylučuje definitívne možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru za predpokladu sústredeného a intenzívneho postupu okresného súdu, pokiaľ ide o posudzované konanie v nasledujúcom období.

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v predmetnom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikoval bez ďalšieho ako porušenie označených práv sťažovateľa.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. marca 2004